

English Only

Только на русском языке

כנס במדבר "מתחברים בנקודה המרכזית"

Desert Convention: "Connecting To The Central Point"

Wüsten Kongress: "Verbindung mit dem zentralen Punkt"

Конгресс в пустыне "Объединяемся в центральной точке"

שיעור 3: צעקה משותפת לבורא

Lesson 3: Common Outcry to the Creator

Lektion 3: Der gemeinsame Schrei zum Schöpfer

Урок 3: Общий крик к Творцу

1. אין שום דבר קטן או גדול, מושג רק בכח התפילה, וכל ענין היגיעה והעבודה שאנו מחוייבים, אינם אלא לגלות את מיעוט כוחותינו ושפלותנו, שאין אנו ראויים לכלום מכוחנו עצמנו, כי אז אנו מוכשרים לשפוך תפילה שלמה לפני יתברך. (בעל הסולם. אגרת נ"ז)

1. Baal HaSulam, Letter 57

Anything, small or great, is only obtained by prayer. All our labor and work, to which we are obliged, are only to discover our lack of strength and our lowliness—that we are unfit for anything in and of ourselves—for then we can pour out a wholehearted prayer before Him.

1. Baal Hasulam, Brief 57

Alles, klein oder groß, wird nur mit der Kraft des Gebets erreicht. Und all unsere Anstrengung und unsere Arbeit, die wir verpflichtet sind zu leisten, dienen lediglich dazu, um die Nichtigkeit unserer Kräfte und unsere Niedrigkeit zu entdecken - dass wir mit unseren eigenen Kräften nichts leisten können. Und dann erst sind wir in der Lage, ein wahrhaftes Gebet zu erheben.

1. Бааль Сулам. Письмо 57

Как малое, так и большое достигается только силой молитвы, а всё усилие и работа, которую мы обязаны [совершить], – это только, чтобы раскрыть ничтожность наших сил и нашу низость, что не способны мы ни на что собственными силами, потому что тогда мы готовы излить совершенную молитву.

2. מטרם שאנו באים להכרת הרע, אין לנו צורך לבקש מה' שיעזור לנו. כי אנו חושבים את עצמנו, שאנחנו בעלי דיעה ובעלי שכל. ומה שאנו מבינים, יש לנו כח לעשות. ואין אנו מפחדים משום כח, שיוכל לעצור את רוחינו ומטרתנו בחיים שלנו. ואם אנו מבינים בהשכל שלנו, שהבורא הוא חשוב, תיכף אנו עושים מעשים, מה שמתאים לבעלי שכל. ולבסוף אנו רואים, כשבאה קצת תאוה, אנו נכנעים בפניה. ובפרט בזמן שבאה לנו את העבודה למסור את עצמנו לתועלת הבורא, ואין הגוף רואה מה שהוא ירויח מזה, תיכף האדם רואה, איך שהוא רך לבב, והוא תיכף רוצה לברוח מהמערכה. לכן בעת שהוא רואה שפלות עצמו, מזה הוא מקבל צורך לרחמי שמים, שיעזרו לו: א. שלא יברח מהמערכה, ושתהיה לו לכל הפחות אפשרות להתפלל לה'.

ב. שה' יעזור לו באמת לצאת משליטת הגוף. (רב"ש - א'. מאמר 27 "מהו, שהמתגאה אין הקב"ה סובלו, בעבודה" 1988)

2. Rabash. Article 27 (1988) What Is, "The Creator Does Not Tolerate the Proud," in the Work

Before we achieve the recognition of evil, we have no need to ask the Creator to help us because we think that we ourselves have knowledge and understanding, and what we understand, we have the power to do. We are unafraid of any force that can stop our spirit and purpose in life, and if we understand with our intellect that the Creator is important, we promptly do what befits intelligent people. In the end, we see that when some small passion comes along, we surrender before it. Especially, when the work of dedicating ourselves to the benefit of the Creator comes along, and the body does not see what it will gain by this, a person immediately sees what weak heart he has, and he immediately wants to escape the campaign. Therefore, when he sees his own lowliness, this gives him the need for heaven's mercy, to be helped 1) not escape the campaign and have the ability to at least pray to the Creator, 2) that the Creator will truly help him emerge from the control of the body.

2. Rabash. Artikel 27 (1988) Was ist "Der Schöpfer duldet den Stolzen nicht, in der spirituellen Arbeit "

Bevor wir zur Erkenntnis des Bösen kommen, brauchen wir den Schöpfer nicht um Hilfe zu bitten, denn wir sind der Meinung, dass wir eine Meinung und einen Verstand haben. Und in dem, was wir verstehen, haben wir die Macht zu handeln. Und wir haben keine Angst vor irgendeiner Macht, die unseren Geist und den Sinn unseres Lebens abkühlen kann. Und wenn wir mit unserem Verstand verstehen, dass der Schöpfer für uns wichtig ist, dann handeln wir sofort, wie es sich für einen Verstandesbesitzer gehört. Aber am Ende sehen wir, dass wir uns, wenn irgendeine Lust kommt, ihm in der Wendung an Ihn unterwerfen. Besonders während der Arbeit, wenn wir uns dem Schöpfer hingeben, sieht der Körper keine Belohnung für sich selbst, und der Mensch erkennt, wie schwach er ist und will sofort vor dieser Arbeit fliehen. Wenn er sich selbst in einem niedrigen Zustand sieht, braucht er daher die Gnade des Himmels, um bemitleidet und unterstützt zu werden:

1. damit er nicht vor der Arbeit davonläuft, aber wenigstens zum Schöpfer beten kann;
2. damit der Schöpfer ihm wirklich helfen kann, aus der Macht seines Körpers herauszukommen.

2. Рабаш. Статья 27 (1988) "Что означает, что Творец не терпит гордеца, в духовной работе"

Прежде, чем мы приходим к осознанию зла, у нас нет потребности просить Творца о помощи, ведь мы считаем себя обладающими мнением и разумом. И в том, что мы понимаем, у нас есть силы действовать. И мы не боимся никакой силы, способной охладить наш дух и цель нашей жизни. А если мы и понимаем своим разумом, что Творец нам важен, то тотчас же совершаем действия, как и подобает обладающим разумом. Но в конце мы видим, что когда приходит какое-то вожделение, мы покорно сдаёмся в обращении к Нему. Особенно во время работы, отдавая себя на пользу Творцу, тело не видит для себя вознаграждения, и человек осознаёт, какой он слабохарактерный, и тут же хочет убежать от этой работы. Поэтому, видя себя в низменном состоянии, он получает потребность в милости с небес, чтобы над ним сжалились и помогли:

1. чтобы он не убежал от работы, а по крайней мере, смог бы молиться Творцу;
2. чтобы Творец действительно помог ему выйти из-под власти тела.

3. מוטל על האדם לעשות כל המעשים שאפשר להיות בעולם, בכדי לזכות לבחינת לשם שמים. אז הוא יכול לתת תפילה מעומק הלב. ואז הקב"ה שומע תפילתו. אבל האדם צריך לדעת, בעת השתדלותו להשיג את בחינת לשמה, שיקבל על עצמו, שהוא רוצה לעבוד כולו להשפיע על תכלית השלמות. היינו כולו להשפיע, ולא לקבל כלום. ורק אז הוא מתחיל לראות, שאין האברים מסכימים לדעה זו. ומזה הוא יכול לבוא לדעת בבירור, שאין לו עצה אחרת, אלא שישפוך שיחו לה', שיעזור לו, שהגוף כן יסכים לשעבד עצמו לה' בלי שום תנאים. היות, שהוא רואה, שאין בידו לשכנע את גופו, שיבטל את עצמותו לגמרי. נמצא, שדוקא בזמן שהוא רואה, שאין מה לקוות שגופו יסכים מצד עצמו לעבוד לתועלת ה', אז התפילה שלו יכולה להיות מעומק הלב. ואז נתקבל תפילתו. (בעל הסולם. שמעתי. ה. "לשמה זהו אתערותא דלעילא. ולמה צריכים אתערותא דלתתא?")

3. Baal Hasulam. Shamati 5, Lishma Is an Awakening from Above, and Why Do We Need an Awakening from Below

One must do every possible thing in the world to attain "for the sake of the Creator." Then one can pray from the bottom of the heart, and then the Creator hears his prayer. However, one must know, when exerting to attain the *Lishma*, to take upon himself to want to work entirely to bestow, completely, meaning only to bestow and not to receive anything. Only then does one begin to see that the organs do not agree to this view. From this one can come to clear awareness that he has no other choice but to pour out his heart to the Creator to help him so the body will agree to enslave itself to the Creator unconditionally, as he sees that he cannot persuade his body to annul itself completely. It turns out that precisely when one sees that there is no hope that his body will agree to work for the Creator by itself, one's prayer can be from the bottom of the heart, and then his prayer is accepted.

3. Baal Hasulam, Shamati 5. LiShma bedeutet Erwecken von Oben, und warum brauchen wir ein Erwachen von unten?

Deshalb obliegt es einem Menschen alle möglichen Handlungen zu unternehmen, um den Aspekt „für den Himmel“ zu erlangen. Dann kann er aus der Tiefe seines Herzens beten und dann erhört der Schöpfer sein Gebet. Man muss wissen, dass, wenn man sich anstrengt, um zu der Eigenschaft des Gebens zu gelangen, sollte er sich bemühen, nur für das Geben zu arbeiten und nichts für sich selbst zu bekommen. Erst dann wird ein Mensch entdecken, dass kein Organ seines Körpers mit diesem Gedanken einverstanden ist. Daraus kommt er zu der offensichtlichen Schlussfolgerung, dass er keine andere Wahl hat, als den Schöpfer um Hilfe zu bitten, damit der Körper sich dem Schöpfer bedingungslos unterwirft. Da der Mensch sieht, dass es nicht in seiner Macht steht, seinen Körper davon zu überzeugen, sein **ich** vollständig zu annullieren, stellt sich heraus, dass, wenn der Mensch sieht, dass er nichts zu hoffen hat, dass sein Körper freiwillig bereit ist, um des Schöpfers willen zu geben, sein Gebet von ganzem Herzen kommen kann. Erst dann wird es vom Schöpfer angenommen.

3. Бааль Сулам. Шамати. 5. "Лишма – это пробуждение свыше, и почему нужно пробуждение снизу"

Человек обязан выполнять любые возможные действия, чтобы удостоиться свойства ради небес. Только тогда он будет способен на молитву о помощи из самой глубины сердца. И тогда Творец слышит его молитву. Но человеку нужно

זנות, דא וואס ער שטראבט צו ערשט זיין אידעלע וואונדער, ער מוז שטראבן צו גאנץ אריבערגעבן זיין אידעלע וואונדער, און נישט נאר אריבערגעבן זיין אידעלע וואונדער. נאר אין דעם פאל פארמאגט מען ארויסגעפונדן, אז נישט אים אים אידעלע וואונדער. דאס איז דאס וואס ער קומט צו אן ענדלעכעם פארשטיי, אז ער האט נישט אנדערע אקטיוויטעטן, נאר נאר אריבערגעבן זיין אידעלע וואונדער. דאס איז דאס וואס ער זעהט, אז ער קען נישט אריבערגעבן זיין אידעלע וואונדער, נאר נאר אריבערגעבן זיין אידעלע וואונדער. דאס איז דאס וואס ער זעהט, אז ער קען נישט אריבערגעבן זיין אידעלע וואונדער, נאר נאר אריבערגעבן זיין אידעלע וואונדער.

4. בזמן שהוא רוצה לעשות הכל לשם שמים ולא לתועלת עצמו, הגוף מתנגד בכל כוחו, היות שהגוף טוען, למה אתה רוצה להמית אותי ואת כל רשותי שיש לי. ואתה בא אלי שצריכים לעבוד רק לתועלת ה' ולא לתועלת עצמו, שהוא ממש ביטול הרצון לקבל מכל העינים. ואתה אומר לי, שחז"ל אמרו "אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה", היינו להמית את כל הרשות של תועלת עצמו, ולדאוג אך לתועלת ה', ומטרת זה אין האדם יכול לזכות לבחינת תורה. והאדם רואה שאין במציאות, שיהיה לו כח ללכת נגד הטבע. ואז אין להאדם שום עצה אלא לפנות לה', ולומר, שעתה הגעתי למצב, שאני רואה, שאם אין אתה עוזר לי אני אבוד, ואין לו מציאות, שיהיה לי פעם כח, שיהיה בידי כח להתגבר על הרצון לקבל, שזה הטבע שלי, אלא רק ה' יכול לתת טבע שני. (רב"ש - ב'. מאמר 37 "מהו תורה ומהו חקת התורה, בעבודה" 1991)

4. Rabash. Article 37 (1991) What Is the "Torah" and What Is "The Statute of the Torah," in the Work"

When he wants to do everything for the sake of the Creator and not for his own sake. Here the body resists with all its might, since it argues, "Why do you want to put me and my domain to death? You come to me with having to work only for the sake of the Creator and not for one's own sake, which is truly annulment of the will to receive from everything. You tell me that our sages said, 'The Torah exists only in one who puts himself to death over it,' meaning to put to death all the domain of self-benefit and care only for the benefit of the Creator, and before this, a person is unable to be rewarded with the Torah." Yet, a person sees that it is unrealistic that he will have the strength to go against nature. At that time, one has no choice but to turn to the Creator and say, "Now I have come to a state where I see that unless You help me, I am lost. I will never have the strength to overcome the will to receive, as this is my nature. Rather, only the Creator can give another nature."

4. Rabash. Artikel 37 (1991) Was ist die "Tora" und was ist "Das Gesetz der Tora" in der spirituellen Arbeit?"

Wenn der Mensch alles für den Schöpfer tun will und nicht für sich selbst, dann widersetzt sich der Körper mit aller Kraft und argumentiert: "Warum willst du mich und meine Herrschaft töten? Du kommst zu mir, weil du nur um des Schöpfers willen arbeiten willst und nicht um deinetwillen, was wirklich eine Auflösung des Verlangens zu empfangen in allem ist. Du sagst mir, dass unsere Weisen sagten: "Die Tora existiert nur in einem, der sein Selbst vernichten will", d.h. die alle Kräfte "für eigenen Nutzen" zu zerstören und sich nur um das Wohl des Schöpfers zu kümmern und davor kann ein Mensch nicht mit der Tora belohnt werden. Doch ein Mensch sieht, dass es unrealistisch ist, denn er hat nicht die Kraft, gegen die Natur zu kämpfen. Zu diesem Zeitpunkt bleibt einem nichts anderes übrig, als sich an den Schöpfer zu wenden und zu sagen: "Jetzt bin ich in einen Zustand gekommen, in dem ich sehe,

dass ich verloren bin, wenn du mir nicht hilfst. Ich werde nie die Kraft haben, den Wunsch zu empfangen zu überwinden, denn das ist meine Natur. Vielmehr kann mir nur der Schöpfer eine andere Natur geben."

4. Рабаш. Статья 37 (1991) "Что такое "Тора" и что такое "закон Торы в духовной работе"

В то время, когда человек хочет делать все ради Творца, а не ради себя, тело противится из-за всех сил, т.е. тело возражает: почему ты хочешь уничтожить меня и всю эту власть, которая есть у меня. И ты приходишь ко мне, (говоря), что нужно работать только ради Творца, а не ради себя, и это на самом деле отмена желания получать во всем. И ты говоришь мне, что мудрецы сказали: "Тора выполняется лишь теми, кто умерщвляет себя перед ней". Т.е. уничтожить всю власть собственной выгоды и заботиться только о благе Творца, и прежде этого человек не может удостоиться Торы. И человек видит, что не реально, чтобы была у него сила идти против этой природы. И тогда нет у человека иного совета, как обратиться к Творцу и сказать: сейчас я пришел к состоянию, когда вижу, что если Ты не поможешь мне, я погиб, и нет у него надежды, что когда-то будет у него сила преодолеть желание получать, являющееся его природой, но только Творец может дать иную природу.

5. האדם צריך להאמין, שזה שהרצון לקבל מפריע לו מהעבודה, זה באה לו מלמעלה. כי מן השמים נותנים לו כח הגלוי של הרצון לקבל, מטעם שדוקא בזמן שהרצון לקבל מתעורר, יש מקום עבודה, שיהיה להאדם מגע הדוק עם הבורא, שיעזור לו להפוך את הרצון לקבל בעמ"נ להשפיע. והאדם צריך להאמין, כי מזה נמשך נחת רוח להבורא, מזה שהאדם מתפלל אליו, שיקרבהו בבחינת הדביקות, הנקראת "השתוות הצורה", שהיא בחינת ביטול הרצון לקבל, שיהיה בעמ"נ להשפיע. ועל זה אומר הבורא: "נצחוני בני". היינו, אני נתתי לכם רצון לקבל, ואתם מבקשים ממני, שאני אתן לכם במקומו רצון להשפיע. (בעל הסולם. שמעתי. יט. "מהו, שהקב"ה שונא את הגופים, בעבודה")

5. Baal Hasulam. Shamati 19. What Is "The Creator Hates the Bodies," in the Work

One should believe that the obstructions of the will to receive in the work come to him from above. One is given the force to discover the will to receive from above because there is room for work precisely when the will to receive awakens. Then one has close contact with the Creator to help him turn the will to receive to work in order to bestow. One must believe that from this extends contentment to the Creator, from his praying to Him to draw him near in the manner of *Dvekut* [adhesion], called "equivalence of form," discerned as the annulment of the will to receive, so it is in order to bestow. The Creator says about this, "My sons defeated Me." That is, I gave you the will to receive, and you ask Me to give you a desire to bestow instead.

5. Baal Sulam. Shamati 19. "Was bedeutet „der Schöpfer hasst die Körper“ in der spirituellen Arbeit?

Der Mensch soll jedoch glauben, dass dieser bei der Arbeit behindernde Wille zu empfangen von Oben zu ihm kam. Denn man gibt ihm vom Himmel die Kraft für die Aufdeckung des Willens zu empfangen deswegen, weil es gerade dann Raum für Arbeit gibt, wenn der Wille zu empfangen erwacht. Dann hat der Mensch engen Kontakt zum Schöpfer, der ihm helfen soll, den Willen zu empfangen in die Absicht zu geben umzuwandeln. Und der Mensch soll daran glauben, dass Zufriedenheit sich für den Schöpfer dadurch ausbreitet, dass er zu Ihm betet; Er solle ihn an *Dvekut* annähern, welches „Angleichung der Form“ heißt. Dies ist die Stufe, wo der

Wille zu empfangen null und nichtig und in die Absicht zu geben umgewandelt wird. Und darüber sagt der Schöpfer: „Meine Söhne haben mich besiegt. Anders ausgedrückt: Mit anderen Worten: Ich habe euch das Verlangen zu empfangen gegeben, und ihr bittet Mich, euch an seiner Stelle das Verlangen zu geben zu geben.

5. Бааль Сулам. Шамати. 19. "Творец ненавидит эгоизм"

Нужно человеку верить, что это свыше указывают его желанию получать создавать ему помехи в работе, ведь таким образом Творец дает ему силу раскрыть свое желание насладиться. И именно когда пробуждается его желание получать, возникает у него возможность работать над укреплением связи с Творцом, чтобы помог человеку обратить желание наслаждаться в намерение ради отдачи. И должен человек верить, что этим доставляет удовольствие Творцу, когда просит приблизить его к слиянию с Творцом, означающему подобие свойств и отмену желания получать, чтобы работать на отдачу. И об этом сказал Творец: «Победили Меня сыны Мои». То есть Я дал вам желание получать, а вы просите Меня дать вместо него желание отдавать.

6. "יצרו של אדם מתגבר עליו כל יום, ואלמלא אין הקב"ה עוזרו, אינו יכול לו", רק שהאדם מחויב לחזק את עצמו בכל פעם מחדש, לבלי להיות נסוג אחר ממלחמה הזאת, ולבלי לייאש את עצמו בשום אופן, כי ודאי במלחמה הזאת אין רואים עדיין בחוש מי המנצח, כי עדיין המלחמה ארוכה מאד והגלות מתגבר, ועל כל אחד עובר מה שעובר. אעפ"כ, כל זמן שאוחזים עדיין הכלי זין בידינו, ועיקר הכלי זין שלנו הוא תפילה, וכל זמן שאין אנו מייאשים עצמנו ממלחמה הזאת ח"ו, ואוחזים עדיין הכלי מלחמה, בוודאי אנחנו מנצחים, כי כל זמן שהאדם מחזק את עצמו בתפילה וצעקה להשי"ת, הוא בכלל מנצח את המלחמה, כי זה עיקר הניצחון. (משיבת נפש. אות מ')

6. Meshivat Nefesh, Item 40

“Man’s inclination overcomes him each day and were it not for the help of the Creator, he would not overcome it.” Rather, man must only commit to strengthening himself each time anew, and not retreat from this war or cause oneself despair under any circumstances. Certainly, in this war, it is impossible to evidently see who is the winner, since the war is still long, the exile is intensifying, and each one experiences what he experiences. Yet, as long as we are holding our weapons in our hands—and our main weapon is the prayer—and as long as we do not cause ourselves despair from this war and keep gripping to our weapons, we are winning for sure, since as long as one strengthens oneself in prayer and outcry to the Creator, he is winning the war, as this is essentially the victory.

6. Meschiwat Nefesch, Die Rückkehr der Seele". Kapitel 40.

"Der böse Trieb des Menschen überkommt ihn jeden Tag, und wenn der Schöpfer ihm nicht hilft, kann der Mensch ihn nicht überwinden." Der Mensch muss sich jedes Mal aufs Neue stärken, ohne sich in diesem Krieg zurückzuziehen, und darf nicht ohne Grund verzweifeln. Natürlich kann er noch nicht klar erkennen, wer der Sieger in diesem Kampf ist, denn dieser Krieg ist sehr lang und das Exil verlängert sich, und jeder macht das durch. Trotzdem, jedes Mal, wenn wir die Waffe in der Hand halten, und die Hauptwaffe ist das Gebet, dann verzweifeln wir in diesem Kampf nicht, um Gottes willen, sondern halten die Waffe des Krieges fest, und dann gewinnen wir natürlich, denn solange ein Mensch im Gebet und im Schrei zum Schöpfer gestärkt

ist, gewinnt er immer den Kampf, denn das ist der Hauptsieg.

6. "Возвращение души". Глава 40

"Злое начало человека преодолевает его каждый день, и если Творец не помогает ему, человек не может его одолеть". Только человек обязан укрепляться каждый раз заново, не отступая в этой войне, и ни за что не отчаиваясь, и конечно же он не может пока видеть ясно кто победитель в этой борьбе, потому что война эта очень продолжительная и изгнание нарастает, и каждый через это проходит. Несмотря на это, каждый раз, когда мы удерживаем оружие в руках, а главное наше оружие - это молитва, то не отчаиваемся мы в этой борьбе, не дай б-г, а держимся за орудие войны, и тогда, конечно, побеждаем, поскольку, до тех пор, пока человек усиливается в молитве и крике Творцу, он всегда побеждает в борьбе, так как в этом состоит главная победа.

7. רק אלה אנשים שאומרים שהם רוצים לברוח מהעבודה, אבל אין להם לאן ללכת, היות שמשום דבר אין הם יכולים לקבל סיפוק, אלו אנשים לא זזים מעבודה. והגם שיש להם עליות וירידות, אבל הם לא מתייאשים. וזהו כמו שכתוב "ויאנחו בני ישראל מן העבודה, ויזעקו, ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה". כלומר, שהיו צועקים מן העבודה, בזה שלא מתקדמים בעבודת ה', שיוכלו לעבוד בעל מנת להשפיע נחת רוח ליוצרו. ואז הם זכו ליציאת מצרים, הנקראת בבחינת עבודה "יציאה משליטת הרצון לקבל ולהכנס בעבודה של להשפיע". (רב"ש - ב'. מאמר 34 "מהו, אוכל פירותיהם בעוה"ז והקדן קיימת לעוה"ב, בעבודה" 1991)

7. Rabash. Article 34 (1991) What Is Eating Their Fruits In This World And Keeping The Principal For The Next World, In The Work

Only those who say that they want to escape from the work but have nowhere else to go, since nothing satisfies them, those people do not walk out from the work. Although they have ups and downs, they do not give up. This is as it is written, "And the children of Israel sighed from the work, and they cried, and their cry went up to God from the work." In other words, they cried out from the work because they were not advancing in the work of the Creator, so they could work in order to bestow contentment upon the Maker. At that time, they were rewarded with the exodus from Egypt. In the work, this is called "emerging the control of the will to receive and entry into the work of bestowal."

7. Rabash. Artikel 34 (1991). Was bedeutet essen der Früchte in dieser Welt und das Einsammeln der Verdienste für die nächste Welt, in der spirituellen Arbeit?

Nur diejenigen, die sagen, dass sie der Arbeit entfliehen wollen, aber nirgendwo anders hingehen können, da sie nichts befriedigt, diese Leute gehen nicht von der Arbeit weg. Obwohl sie Höhen und Tiefen haben, geben sie nicht auf. So wie geschrieben steht: "Und die Kinder Israels schrieten wegen der Arbeit, und sie weinten, und ihr Schrei ging von der Arbeit zu Gott." Mit anderen Worten, sie schrieten von der Arbeit, weil sie in der Arbeit des Schöpfers nicht vorankamen, sodass sie arbeiten können, um dem Schöpfer Zufriedenheit zu geben. Zu dieser Zeit wurden sie mit dem Auszug aus Ägypten belohnt. In der Arbeit wird dies "die Kontrolle des Willens zum Empfangen und der Eintritt in das Werk des Gebens" genannt.

7. Рабаш. Статья 34 (1991) "Что означает: "Вкушает плоды их в этом мире, а фонд накапливается в мире будущем" в духовной работе"

Лишь те люди, которые говорят, что хотели бы убежать от работы, но некуда им идти, так как больше ни от чего не получают удовлетворение, такие люди не уходят от работы. И есть у них подъёмы и падения, но они не отчаиваются. И об этом сказано: "И застонали сыны Израиля от работы, и возопили, и вознесся вопль их от работы к Творцу..." То есть, они стонали от работы в том, что не продвигались в работе Творца, что не могли работать ради отдачи и наслаждения Творца. И тогда удостоились выйти из Египта, называемое "выходом из власти желания получать и входом в работу на отдачу".

8. אין מצב יותר מאושר בעולמו של האדם, אלא בשעה שמוצא עצמו כמיואש מכחותיו עצמו, כלומר, כי כבר יגע ועשה כל מה שמצוייר בכוחו לעשות ותרופה אין. כי אז ראוי לתפלה שלמה לעזרתו ית'. שהרי יודע בבטחה שעבודתו עצמו לא תביא לו התועלת, וכל עוד שמרגיש איזה כוח עבודה מצדו עצמו, אין תפלתו שלמה. כי היצר הרע מקדים עצמו, ואומר לו, שמחוייב קודם לעשות מה שבכוחו, ואחר כך יהיה רצוי להשי"ת. ועל ז"א: "רם ה' ושפל יראה" וכו'. כי אחר שהאדם מתייגע בכל מיני עבודות ומתאכזב הוא בא לשפלות אמיתית. שיודע שהוא השפל שבאנשים, כי אין לו שום דבר המועיל בבנין גופו, ואז תפלתו שלמה, ונענה מידו הרחבה. (בעל הסולם. אגרת נ"ז)

8. Baal Hasulam. Letter 57

There is no happier state in man's world than when he finds himself despaired with his own strength. That is, he has already labored and done all that he could possibly imagine he could do, but found no remedy. It is then that he is fit for a wholehearted prayer for His help because he knows for certain that his own work will not help him. As long as he feels some strength of his own, his prayer will not be whole because the evil inclination rushes first and tells him, "First you must do what you can, and then you will be worthy of the Creator." It was said about this, "The Lord is high and the low will see." For once a person has labored in all kinds of work, and has become disillusioned, he comes into real lowliness, knowing that he is the lowest of all the people, as there is nothing good in the structure of his body. At that time, his prayer is complete and he is granted by His generous hand.

8. Baal Hasulam, Brief 57

Es gibt keinen glücklicheren Zustand im Leben eines Menschen, außer wenn er findet, dass er von seinen eigenen Kräften enttäuscht wird. Gemeint ist, dass er bestrebt war und alles getan hat, was in seiner Kraft liegt und es immer noch kein Heilmittel gibt. Weil er dann dem vollständigen Gebet um Seine Hilfe würdig ist. Denn nun weiß er mit Sicherheit, dass seine eigenständige Arbeit ihm keinen Nutzen bringen wird. Und solange er seinerseits irgendeine Kraft für die Arbeit fühlt, ist sein Gebet nicht aufrichtig. Weil der böse Trieb zuvorkommt und ihm sagt, dass er verpflichtet ist, alles zu tun, was in seiner Kraft liegt und dann wird er dem Schöpfer würdig sein.. Denn, wenn der Mensch sich auf verschiedene Art und Weise bemüht hat und enttäuscht wird, erst dann kommt er zu einer wahren Erniedrigung und weiß, dass er der niedrigste unter den Menschen ist, denn er hat nichts, was ihm helfen kann. Erst dann ist sein Gebet wahrhaft, und er bekommt von Ihm eine Antwort.

8. Бааль Сулам. Письмо 57

Нет более счастливого момента в существовании человека, чем когда он чувствует себя отчаявшимся в собственных силах, иными словами, что он уже старался и сделал всё, что представляется в его силах возможным сделать, а

исцеления нет. Ибо тогда он готов к совершенной молитве о помощи к Творцу. Ведь он твердо уверен, что его собственная работа не принесет ему пользы, а до тех пор пока он чувствует некоторую силу в своей собственной работе, молитва его не совершенна. Ибо злое начало спешит сказать ему, что сначала он обязан сделать то, что в его силах, а потом будет он желанен Творцу. И об этом сказано: «Возвышен Творец, и низкий увидит». Ибо после того как человек прилагает усилие в разного рода работах и отчаивается, он достигает по-настоящему низкого состояния. Т.е. он знает, что он самый низкий из всех людей, ибо нет у него ничего полезного в строении его тела. И тогда молитва его совершенна, и он получает ответ из щедрой руки Его.

9. כתוב "ויאנחו בני ישראל מן העבודה, ויזעקו, ותעל שועתם אל אלקים מן העבודה..." שכל אנחות לא היו על שום דבר, שהיה חסר להם, רק דבר אחד היה חסר להם, זאת אומרת, שלא היו רוצים שום מותרות ושום שכר, רק החסרון שלהם, שהיו מרגישים יסורים וכאבים היה על שלא יכלו לעשות שום דבר לשם שמים, שפירושו במילים אחרות, שהיו רוצים שיהיה להם רצון להשפיע נחת רוח לה' ולא לתועלת עצמו, ולא יכלו, ובזה הצטערו. (רב"ש - א'. מאמר 16 "וכאשר יענו אותו" 1985)

9. Rabash. Article 16 (1985). But the More They Afflicted Them

It is written, "And the children of Israel sighed because of the labor... All the sighs were not because they were lacking anything. They lacked only one thing, meaning they did not wish for any luxuries or payment. Their only lack, for which they felt pain and suffering, was that of not being able to do anything for the Creator. In other words, they wished that they would have a desire to give contentment to the Creator and not to themselves, but they couldn't, and this afflicted them."

9. Rabash, Artikel 16 (1985), "Aber je mehr sie sie peinigten"

Wie geschrieben steht: "Die Kinder Israels haben von der schweren Arbeit gestöhnt und ihr Schrei hat sich zum Schöpfer erhoben..." Alle ihre Klagen kamen nur wegen einer Sache, die wirklich gebraucht wurde. Das bedeutet, dass sie keinen Überfluss und keine Belohnung wollten und nur ein Bedürfnis hatten, weil sie Leid und Schmerz empfanden, weil sie nichts für den Schöpfer tun konnten. Mit anderen Worten, es lässt sich wie folgt erklären: Sie wollten das Verlangen haben, dem Schöpfer Freude zu bringen, und nicht ihrem eigenen Egoismus. Sie konnten aber nicht dazu kommen und litten darunter.

9. Рабаш. Статья 16 (1985) "И чем более изнуряли его"

Сказано: "И стенали сыны Исраэля от (тяжкой) работы, и громко зывали, и вознесся к Творцу их вопль от работы"... Все стоны их были из-за того единственного, в чём ощущалась истинная потребность. Это значит, что не желали никаких излишеств и никакой оплаты, и была у них единственная потребность, потому что ощущали страдания и боль оттого, что не могли сделать что-либо ради Творца. Другими словами это можно объяснить так: хотели они, чтобы появилось у них желание наслаждаться Творца, а не собственный эгоизм, но не могли прийти к этому, и от этого страдали.

10. התורה ניתנה דוקא למי שיש לו חסרון. והחסרון הזה נקרא "חושך". וזה שכתוב "התורה נתנה מתוך החושך". כלומר, שמי שמרגיש חושך בחיים שלו, בזה שאין לו כלים דהשפעה, אז הוא מוכשר לקבלת התורה, בכדי שע"י התורה "המאור שבה מחזירו למוטב", אז הוא ישיג כלים דהשפעה, ועל ידם יהיה מוכשר לקבל את הטוב והעונג... נמצא, שהתורה ניתנה דוקא לאלו, הנמצאים במצב,

שמרגישים, שהרצון לקבל שולט עליהם. והם צועקים מתוך החושך, שהם צריכים תורה, בכדי להוציאם מתוך החושך, שהוא שליטת הכלי קבלה, שעליהם היה צמצום והסתר, שלא יזרח במקום הזה שום אור, והמקום הזה הוא הגורם והצורך לקבלת התורה. (רב"ש - א'. מאמר 21 "מהו שהתורה נתנה מתוך החושך בעבודה" 1988)

10. Rabash. Article 21 (1988) What Does It Mean that the Torah Was Given Out of the Darkness in the Work

The Torah is given specifically to the deficient, and that deficiency is called "darkness." This is the meaning of the words, "The Torah was given out of the darkness." That is, one who feels darkness in his life because he has no vessels of bestowal is fit to receive the Torah, so that through the Torah, the light in it will reform him and he will obtain the vessels of bestowal. Through them, he will be fit to receive the delight and pleasure... It follows that the Torah was given specifically to those who feel that their will to receive controls them. They cry out from the darkness that they need the Torah in order to deliver them from the darkness that is the control of the vessels of reception, on which there was a *Tzimtzum* [restriction] and concealment so that no light will shine in that place. But that place is the cause for the need to receive the Torah.

10. Rabash. Art. 21 (1988) Was bedeutet es in der Arbeit, dass die Tora aus der Dunkelheit gegeben wurde?

Die Tora wird speziell dem Menschen gegeben, der den Chissaron, den Mangel hat. Dieser Chissaron wird „Dunkelheit“ genannt. Das ist die Bedeutung der Worte „Die Tora wurde aus der Dunkelheit gegeben“. Das heißt, einer, der die Dunkelheit in seinem Leben fühlt, weil er keine Gefäße des Gebens hat, ist bereit, die Tora zu empfangen, sodass ihn die Tora und das Licht, das in ihr ist, korrigiert und er die Gefäße des Gebens erhalten wird. Durch sie wird er fähig, Freude und Vergnügen zu empfangen... Daraus folgt, dass die Tora speziell an die gegeben wird, die fühlen, dass ihr Wille zu empfangen sie kontrolliert. Sie schreien aus der Dunkelheit, dass sie die Tora benötigen, um sie von der Dunkelheit zu befreien, die die Herrschaft über die Gefäße des Empfangens ist, auf der es einen Tzimtzum [Einschränkung] und eine Verhüllung gab, so dass auf diesem Platz kein Licht scheinen wird. Aber dieser Platz ist der Grund für die Notwendigkeit, die Tora zu empfangen.

10. Рабаш. Статья 21 (1988) “Что означает, что Тора дана из тьмы в духовной работе”

Тора дана именно тому, у кого есть хисарон, недостаток. И этот хисарон называется тьмой. И об этом написано: «Тора дана из тьмы». Т.е. тот, кто ощущает тьму в своей жизни, в том, что нет у него отдающих келим, пригоден к получению Торы, чтобы с помощью Торы «свет, кроющийся в ней вернул его к Источнику», и тогда он получает келим отдачи и с их помощью будет готов получить добро и наслаждение. Выходит, что Тора дана именно тем, кто находится в состоянии, когда ощущает, что желание получать властвует над ним. И они кричат из тьмы, что им необходима Тора, которая вытащит их из этой тьмы – из власти келим получения, на которые было сокращение и скрывание, чтобы не светил бы в этом месте никакой свет, и это является причиной и необходимостью получения Торы.

11. אמרו חז"ל "יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ומבקש להמיתו, שנאמר, צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו. ואלמלא הקב"ה עוזרו, אינו יכול לו". זאת אומרת, שהאדם צריך מקודם לראות, אם

יש בידו כוחות להגיע, שיהיה באפשרותו לעשות מעשים בכוונה על מנת להשפיע נחת רוח להקב"ה. ואז כשכבר הגיע לידי הכרה, שאין באפשרותו בכוחות עצמו להגיע לזה, אז האדם מרכז את התורה ומצות שלו על נקודה אחת, שהוא "המאור שבה מחזירו למוטב", שזה יהיה לו כל השכר, מה שהוא רוצה מתורה ומצות, היינו השכר של היגיעה שלו יהיה, שהקב"ה יתן לו הכח הזה, הנקרא "כח השפעה"... פירוש, שהוא מאבד את הכח של אהבה עצמית, ומקבל כח של אהבת הזולת. (רב"ש - א'. מאמר 16 "ענין השפעה" 1984)

11. Rabash. Article 16 (1984) Concerning Bestowal

It is said about that, "Man's inclination overcomes him each day and seeks to kill him, as it is said, 'The wicked watches the righteous, and seeks to slay him.' And if the Creator did not help him, he would not overcome it, as it is said, 'The Lord will not leave him in his hand.'" This means that first, one must see if he has the strength to come to be able to act with the aim to bestow contentment upon the Creator. Then, when he has already come to realize that he cannot achieve it by himself, that person focuses his Torah and *Mitzvot* on a single point, which is that "the light in it reforms him," that this will be the only reward that he wants from the Torah and *Mitzvot*. In other words, the reward for his labor will be for the Creator to give him this strength called "the power of bestowal."... meaning he will lose the power of self-love and receive the power of love of others.

11. Rabash , Art 16 (1984), Das Geben betreffend

Vielmehr wird darüber gesagt (Kidushin, 30): „Der böse Trieb des Menschen überkommt ihn jeden Tag und verlangt nach seinem Tod, wie gesagt wird 'Der Niederträchtige beobachtet den Gerechten und nach seinem Tod verlangt. Aber der Schöpfer hilft dem Gerechten und der Sünder kann ihn nicht bezwingen.'“ Das bedeutet, dass der Mensch zuerst sehen muss, ob er die Kraft hat, einen Zustand zu erreichen, in dem alle seine Handlungen nur in der Absicht erfolgen, dem Schöpfer Freude zu bereiten. Und wenn der Mensch erkennt, dass er dies nicht aus eigener Kraft erreichen kann, dann konzentriert er die ganze Tora und ihre Gebote auf einen Punkt: auf ihr Licht, das den Menschen zurück zur Quelle bringt. Und es wird die einzige Belohnung sein, die er von Tora und Geboten erhalten will. Es bedeutet, dass die Belohnung für seine Bemühungen darin besteht, dass der Schöpfer ihm die Kraft gibt, die man die Kraft des Gebens nennt... und es bedeutet, dass er seine Liebe zu sich selbst verliert und die Kraft der Liebe zu seinem Nächsten erhält.

11. Рабаш. Статья 16 (1984) "По поводу отдачи"

Сказали мудрецы: «Злое начало человека одолевает его каждый день и просит его смерти. Об этом сказано, что «грешник следит за праведником и просит его смерти, но Творец помогает праведнику, и грешник не может одолеть его». Это значит, что человек должен сначала увидеть, есть ли у него силы достичь состояния, при котором все его поступки будут только с намерением ради того, чтобы доставить наслаждение Создателю. И когда человек поймет, что он не может собственными силами достичь этого, тогда он фокусирует всю Тору и заповеди в одну точку – на ее свет, который возвращает человека к Источнику. И это будет ему единственной оплатой, которую он хочет получить от Торы и заповедей. Это значит, что оплатой за его усилия будет то, что Творец даст ему силу, которая называется силой отдачи....и означает, что он теряет любовь к себе и получает силу любви к ближнему.